



Διανομή σουσιπίου σε φτωχούς και ανέργους στο Μόναχο. Η αριστερή πτέρυγα του SPD κατηγορεί την «άψυχη» κοινωνική πολιτική του Σρέντερ για τη δημιουργία μιας στρατιάς υποαπασχολούμενων, χαμηλά αμειβόμενων Γερμανών, εξαρτημένων από κρατικά επιδόματα για την επιβίωσή τους, χωρίς καμία ελπίδα να εξέλθουν από τη μιζέρια τους.

Η νέα κοινωνική τάξη των απόκληρων της Γερμανίας

Τα εκατομμύρια των ανέργων αποτελούν το υπ' αριθμόν ένα οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα

της ΞΕΝΙΑΣ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗ

«Κοινωνικό είναι αυτό που παράγει θέσεις εργασίας». Ήταν ένα από τα δημοφιλέστερα σλόγκαν πριν από μια δεκαετία στη Γερμανία, που άφηνε να εννοηθεί ότι η απασχόληση είναι πανάκεια και πως αν ένας πολιτικός καταπολέμησε την ανεργία, το υπ' αριθμόν ένα οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα στη Γερμανία θα απάλλαζε τη χώρα από όλα τα δεινά της. Τώρα όμως, που οι βασικοί δείκτες ευημερούν, η ανεργία και το έλλειμμα φθίνουν, αποκαλύπτεται αίφνης ότι η Γερμανία τείνει να εξελιχθεί σε μια κοινωνία των δύο τρίτων, στην οποία το 20% των Ανατολικογερμανών και το 4% των Δυτικογερμανών ζει κάτω από το όριο της φτώχειας, χωρίς καμία ελπίδα να εξέλθει από τη μιζέρια του. Η συνταρακτική διαπίστωση κλόνισε συθέμελα το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, το SPD, καθώς η αριστερή πτέρυγά του άρχισε να αυτομαστιγώνεται και να κατηγορεί την «άψυχη» κοινωνική πολιτική του Σρέντερ για τη δημιουργία

μιας στρατιάς υποαπασχολούμενων, χαμηλά αμειβόμενων Γερμανών, εξαρτημένων από κρατικά επιδόματα για την επιβίωσή τους. «Κατώτατο στρώμα» (Unterschicht) αποκάλεσε τη νέα κοινωνική τάξη των απόκληρων ο ηγέτης του SPD, Κουρτ Μπεκ, για να εισπράξει τη συντηρητική εκτίμηση του ομοϊδεάτη του αντιπροέδρου της νυν κυβέρνησης και στελέχους της προηγούμενης, Φραντς Μίντεφερινγκ, πως «στη Γερμανία δεν υπάρχει κοινωνική διαστρωμάτωση»!

Πολλαπλασιασμός των φτωχών

As δεχθούμε ότι ο Μίντεφερινγκ έχει κάθε λόγο να εθελουφλεί, για να καλύψει τον παλιό πολιτικό του προϊστάμενο και ιδιον συμφέρον, αφού συμμετείχε ενεργά στην εκπόνηση του διαβόητου μεταρρυθμιστικού πακέτου Hartz IV για την απορύθμιση της αγοράς εργασίας. Ποιο είναι λοιπόν αυτό το σύγχρονο προλεταριάτο; Τα τρία A στα γερμανικά (Arme, Arbeitslose, Auslaender), δηλα-

δή οι φτωχοί, οι άνεργοι και οι μετανάστες. Και όχι μόνο αυτοί όμως. Για πρώτη φορά παρατηρείται μια σύγκλιση μεσοίας τάξης και λούμπεν προλεταριάτου. Φυσικά προς τα κάτω.

Περίπου 3,2 εκατομμύρια νοικοκυριά στη Γερμανία είναι καταχρεωμένα και επειδή η γερμανική κοινωνία είναι διαφορετική από την ελληνική, τα δάνεια των Γερμανών πολιτών δεν είναι καταναλωτικά ούτε ελθφθησαν για την απόκτηση σπορ αυτοκινήτων με... δόσεις, όπως είθισται

εδώ. Τις περισσότερες φορές πρόκειται για στεγαστικά δάνεια, τα οποία δεν μπορούν να αποπληρωθούν με αποτέλεσμα τα σπίτια να υποθηκεύονται και συχνά να εκποιούνται έναντι πολύ χαμηλότερου τιμήματος. Η επανένωση των δύο Γερμανιών διόγκωσε σημαντικά την προσφορά στέγης, με αποτέλεσμα να μην έχει η αγορά

των ακινήτων την αναμενόμενη ανάπτυξη, που παρουσίασε στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες.

Το προφίλ

Το ίδρυμα Φρίντριχ Εμπερτ, φίλα προσκείμενο στο SPD, που διενήργησε τη σχετική έρευνα για την κοινωνική διαστρωμάτωση στη Γερμανία, δεν αρκέστηκε στο στείο κριτήριο του εισοδήματος, τα 938 ευρώ, για να ορίσει το «κατώτατο στρώμα», αλλά εισήγαγε στην έρευνά του και πιο προσωπικά στοιχεία, πώς δηλαδή αυτο-

Το 20% των Ανατολικογερμανών και το 4% των Δυτικογερμανών ζει κάτω από το όριο της φτώχειας.

προδιορίζονται αυτοί οι νεόπτωχοι, πώς βιώνουν την εξαθλίωσή τους. Σύμφωνα με την έρευνα του Ινστιτούτου, το προφίλ του νεόπτωχου Γερμανού ταυτίζεται με αυτό του υποψήφιου ψηφοφόρου της Ακροδεξιάς. Άνδρας, Ανατολικογερμανός, άθεος, με στοιχειώδη ή μέση εκπαίδευση. Στη Γερμανία ο παραμικρός -όσο υπερ-

βολικός και αν είναι- συνειρμός με τον Μεσοπόλεμο και την άνοδο του ναζισμού πυροδοτεί άμεσα πολιτικά αντανακλαστικά. «Μην αγνοείτε το πρόβλημα, μην περιμένετε να δείτε το πρώτο αυτοκίνητο στις φλόγες», ήταν η έκκληση που απύθυε ο υπουργός Οικονομικών, Πιέρ Στάινμπρουκ, υπενθυμίζοντας την περσινή παρισινή κρίση, αλλά και άλλες... πυρπολήσεις. Πριν από τεσσερις μήνες, επτά νεαροί έκαψαν στη Σαξονία Ανχαλτ το ημερολόγιο της Άννα Φρανκ, ενώ την περασμένη εβδομάδα ανήλικοι κρέμασαν στον λαιμό 16χρονο μια πινακίδα που έγραφε «Είμαι το μεγαλύτερο γουρούνι της περιοχής και κάνω παρέα μόνο με Εβραίους».

Η χρονική συγκυρία για τον μεγάλο συνασπισμό είναι ιδανική. Το πολιτικό κόστος επιμερίζεται στα δύο κόμματα, τα δημοσιονομικά στοιχεία είναι ανθηρά, μάλιστα ήρθε η ώρα να αποδείξει έμπρακτα η Άγκελα Μέρκελ τι εννοούσε όταν προεκλογικά ευαγγελιζόταν μια οικονομία της αγοράς «με κοινωνικό πρόσωπο»;